

чакана забѣлѣжка, отговори съ вжлнение, че той е въ това мѣсто два или три мѣсѣца, а за това не може да отговаря за лошите пжтища. Антонио занесе Скайлеру отговора и слѣдъ една минута върна се съ новъ въпросъ? Консула забѣлѣжилъ, че народа е въ бѣдственнo положение и желалъ би да знае, защо мюдюрина не е зелъ никакви мѣрки за облѣгчението на тѣжката участъ на населението. Мюдюрина отговори, че сами бжлгарете сж докарали отгорѣ си тия бѣдствия, и за това сж длжжни тжрпеливо да ги тѣглятъ. Антонио пакъ отиде при Скайлера и, като са върна сжобщи на мюдюрина, че консула мисли за твжрдѣ предосждително нещастните жени и дѣца да навличатъ върху си подобно бѣдствия, но че, споредъ неговото мнѣние, султана, по своята неисказана милость, вѣроятно, желае да облеghi сждбата на бѣдните хора, и, безъ друго ще обжрне внимание върху лошите мюдюре, които и както треба ще накаже. Тоя разговоръ са продължава до полвинъ часъ и, най-сетнѣ, Антонио обяви, че аудиенцията е свжршена. Мюдюрина си отиди, силно поразенъ отъ тоя чудноватъ начинъ на любезна разговорка. Ние вече никога не го виждахме и не му върнахме визита.

Разбира са, че тоя мюдюринъ е единъ отъ найлошавите отъ сичките, които бѣхме видѣли. Той са напивалъ сѣка нощъ до безчувствие, заедно съ своите заптии, и всячески мжчалъ жителите на Панагюрище. Азъ вече говорихъ за това, че той проводилъ прѣзъ нощта, която преминаха Берингъ и Скайлеръ въ Панагюрище, за двѣ жени, мжжете на които биле убити. Ето на какви хора е дадена въ ржцете почти